

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

Als iemand u zou vragen:

'Heeft u wel eens de stem van God gehoord?'

Ik denk dat wij dan allemaal zouden antwoorden:

'Nee, nog nooit!'

Ik weet zelfs dat ik in mijn jonge jaren
nog niet eens wist dat God werkelijk 'bestond'.

Laat staan dat Hij ook werkelijk
tot mij zou kunnen spreken!

Maar als we gaan ontdekken dat God werkelijk bestaat,
hoe zouden wij dan Zijn stem kunnen verstaan?

Wel, misschien kan ik dat het beste toelichten
aan de hand van dit voorbeeldje.

Als een baby pas wordt geboren
dan kan hij natuurlijk nog lang niet
de woorden van zijn vader en moeder verstaan.

Maar wel ervaart hij dan al op allerlei andere manieren
iets van zijn vader en moeder.

Hij voelt de warmte van zijn vader en moeder.

Met zijn oogjes leert hij hun gezichten herkennen.

En zo voelt hij zich steeds meer veilig
als zijn vader en zijn moeder hem zo vriendelijk aankijken.

Maar zeker nog geen woorden.

Na een jaartje misschien heel voorzichtig:
pappa, mamma.

En zo ontwikkelt zich langzaam maar zeker
een taal tussen kind en ouders.

Maar goed, als wij dan de stem van God zouden kunnen horen,
hoe zou die stem dan klinken?

Hard of zacht?

Liefdevol of misschien toch heel hard, luid als de donder?

Hoe zou de stem van God klinken?

Wel, laten we daarvoor eens gaan kijken
naar de eerste lezing.

De kleine Samuël was door zijn moeder
naar het huis van de oude priester Eli gestuurd.
De oude priester Eli woonde bij de tempel.
En de kleine Samuël was bij hem in opleiding.
En daar hoort de kleine Samuël ineens
dat de oude priester Eli hem roept.
Maar de oude priester Eli zegt dan:
'Ik heb je helemaal niet geroepen,
Ga maar weer slapen.'
We hebben het net gehoord in de eerste lezing.
En dat gebeurde tot driemaal toe.

En dan realiseert de oude priester Eli zich ineens:
Dat moet de stem van God zijn,
die de kleine Samuël roept.
En zo zegt deze oude priester Eli tegen de kleine Samuël:
'Ga maar weer slapen,
en als je weer die stem hoort zeg dan:
'Spreek Heer, uw dienaar luistert.'
Mooi, hè.
Zo klinkt dus de stem van God voor de kleine Samuël.
Even vertrouwd als de stem van de oude priester Levi
bij wie hij in huis woonde.

Maar klinkt de stem van God altijd hetzelfde?
Wel, laten we daarvoor eerst eens gaan kijken
naar het evangelie van vandaag.
Daar hoorden wij dat Johannes de Doper op Jezus wijst
en dat hij dan zegt: 'Zie het Lam Gods.'
Jezus is dus het Lam Gods.
Ik vind dat altijd zo ontroerend
en daarom gebruik ik ook vaak het verkleinwoord:
een Lammetje.
Dat is Jezus, een Lammetje.
En daarom denk ik ook dat de stem van Jezus heel liefdevol is.
Als een klein Lammetje.

Maar, Jezus wordt ook genoemd:
de Leeuw van Juda.
Dat is wel even iets anders.
Een leeuw is de koning der dieren,
geen lammetje.
En een leeuw kan brullen.

Wanneer is Jezus nu het Lam
en wanneer is Jezus de Leeuw van Juda?
Wel, eigenlijk heel eenvoudig.
Naar God toe is Jezus het Lam.
Nederig, gehoorzaam, liefdevol.
En zo is Jezus ook naar ons toe.
Maar als Jezus moet optreden
tegen het kwaad,
dan is Jezus als een leeuw.
Dan kan Jezus brullen als een leeuw
om het kwaad van ons af te weren.

In mijn eerste parochie in Wieringerwef
had ik als voorzitter in ons parochieteam
een hele vriendelijke en zachtmoedige man.
Maar hij was van beroep politieman.
En zijn functie was dat hij bij relletjes,
met name bij voetbalwedstrijden,
moest optreden.
Soms moest hij zelf oproerkraaiers
in de boeien slaan!
Maar ik moest dan altijd een beetje lachen
als ik daar dan bij stil stond.
Want bij ons was hij als een lam, vriendelijk en zachtmoedig.
Maar in zijn werk als politieman
moest hij natuurlijk als een leeuw kunnen brullen.

Maar wij lopen wel eens het gevaar
de stemmen van Jezus door elkaar te halen.
En dan zou je bijna bang kunnen worden
voor de stem van Jezus.

Misschien brult Hij ook wel tegen mij,
zoals Hij brult tegen het kwaad?
En als je daar dan bang voor wordt
dan sluit je je maar liever helemaal af
voor de stem van Jezus.

En zo is het mijn werk als priester
om u te helpen de stem van de Heer
goed te verstaan.
Net zoals de oude priester Eli
de kleine Samuël moest helpen
om de stem van de Heer te verstaan.
Hij brult als een leeuw tegen het kwaad.
Maar tegen ons spreekt Hij als een Lam,
liefdevol, begrijpend, vergevend.

En tot slot hebben wij de Bijbel.
Het Woord van God.
Natuurlijk kun je daar als jong iemand,
als jong gelovige,
nog niet veel van begrijpen.
En misschien moet je daarbij wel
dezelfde weg bewandelen als met taal.
Eerst eenvoudige woordjes als pappa, mamma.
Dan kleine zinnnetjes en zo voort.
Begin daarom eerst met de mooie verhalen uit de Bijbel.
Een verhaal dat je aanspreekt
en waar je je veilig bij voelt.
Bijvoorbeeld, het verhaal van de verloren zoon,
die weer thuis komt
en ziet dat de Vader al op hem wachtte.
Dat is dan zo'n verhaal waarin je iets van God kunt leren.
En daarna wat moeilijkere verhalen.
Maar zo wil de Bijbel, Gods Woord, ons helpen
om de taal van God steeds beter te verstaan.
En als priester mag ik u daar dan een beetje bij helpen.
En u weet, dat doe ik heel erg graag!
Amen.